



Եղիշե Չարենց

Ու վառվո՛ւմ է օրերում սիրտս, որպես ողջակեզ.

Ու վառվո՛ւմ է օրերում սիրտս, որպես ողջակեզ.

Ջե՛րմ հողմերում ու հրում քե՛զ եմ տեսնում հիմա ես:

Փռել ես հուրդ ոսկի, վառել ես կյանքը մթար,

Վառել ես սիրտս՝ խոսքի կարկաչներով արեւառ:

Բա՛ց ես թողել հողմային քո նժույգները կարմիր,

Որ հրդեհեն կյանքը հին ու քաղաքները մարմար:

Ու թռչում են սրընթաց քո նժույգները հիմա -

Քա՛ղցր է աշխարհը սրտիս, քաղցր է կյանքը, որպես մահ...